

Byla C-275/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. balandžio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesverwaltungsgericht (Austrija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. balandžio 22 d.

Pareiškėja:

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Atsakovės:

Austrijos Respublika

Bundesbeschaffung GmbH

Pagrindinės bylos dalykas

Vieno ar kelių viešojo pirkimo procedūros metu priimtų sprendimų peržiūros procedūra

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Direktyvos 89/665/EEB ir Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 aiškinimas; nacionalinės teisės aktų, reglamentuojančių teisminės apsaugos mokesčius per peržiūros procedūrą *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, toliau – *BVwG*) ir šių mokesčių nesumokėjimo pasekmės, atitiktis Sąjungos teisei; SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar peržiūros procedūra *Bundesverwaltungsgericht*, vykdoma įgyvendinant Direktyvą 89/665/EEB, iš dalies pakeistą Direktyva 2014/23/ES, yra civilinė ir komercinė byla pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas Nr. 1215/2012) 1 straipsnio 1 dalį? Ar tokia peržiūros procedūra, kaip antai nurodyta pirmesniame klausime, bent jau yra civilinė byla, kaip ji suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 81 straipsnio 1 dalį?

2. Ar lygiavertiškumo principas, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad jame fiziniams asmenims suteikiamos teisės, kuriomis jie gali remtis ginčiuose su valstybe nare, ir kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas, prieš išnagrinėdamas prašymą dėl peržiūros, kuriame prašoma pripažinti negaliojančiu vieną atskirai skųstiną perkančiosios organizacijos sprendimą, privalo nustatyti viešojo pirkimo procedūros rūšį ir (numatomą) sutarties vertę bei tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose apskųstų atskirai skųstinių sprendimų sumą arba bent jau nustatyti tam tikros viešojo pirkimo procedūros pirkimo dalis tam, kad po to per kompetentingos teismo kolegijos pirmininkaujantį teisėją bet kuriuo atveju mokesčio išreikalavimo tikslais priimtų patikslinimo nurodymą ir tuo atveju, jeigu mokesčiai nesumokami, prieš atmesdamas arba ne vėliau nei atmesdamas peržiūros prašymą dėl nesumokėtų mokesčių per kolegiją, kuriai priklauso nagrinėti prašymą dėl peržiūros, nurodytų sumokėti žyminius mokesčius pripažindamas, kad kitos teisės prarandamos, jeigu kitose civilinėse bylose Austrijoje, kaip antai ieškinių dėl žalos atlyginimo arba veiksmų nutraukimo dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo atveju, mokesčių nesumokėjimas nėra kliūtis išnagrinėti ieškinį neatmetant nesumokėtų teisminės apsaugos mokesčių klausimo; be to, tolesnis palyginimas Austrijoje rodo, kad skundai taikomų mokesčių nesumokėjimas skundų dėl administracinių sprendimų atveju arba skundai arba kasaciniam skundai taikomų mokesčių nesumokėjimas skundžiant administracinių teismų sprendimus *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) arba *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) nėra pagrindas atmesti teisių gynimo priemonę dėl to, kad nebuvo sumokėti mokesčiai?

2.1. Ar lygiavertiškumo principas, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, prieš išnagrinėjant prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai numatyta Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punkte, per kolegijos pirmininkaujantį teisėją, kaip vieną teisėją, dėl nesumokėtų fiksuotų mokesčių privalo būti priimtas patikslinimo nurodymas, o šis vienas teisėjas privalo atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl to, kad nebuvo sumokėti mokesčiai, jeigu civilinėse bylose pareikštų ieškinių atveju Austrijoje už kartu su ieškiniu pateiktą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagal *Gerichtsgührengesetz* (Žyminių mokesčių įstatymas) greta ieškinių pirmojoje

instancijoje jokie papildomi fiksuoti žyminiai mokesčiai iš principo netaikomi; atskirų mokesčių neprivaloma mokėti ir už papildomus prašymus pripažinti atidedamąjį poveikį, kurie kartu su skundu pateikiami administraciniam teismui, kartu su kasaciniu skundu – *Verwaltungsgerichtshof* arba kartu su skundu *Verfassungsgerichtshof* ir kurie funkcinio požiūriu turi tokį pat ar panašų teisminės apsaugos tikslą kaip ir prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones?

3. Ar 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (89/665/EEB) (OL L 395, 1989 12 30, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246), iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas *kuo anksčiau imtis tarpinių priemonių*, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad šiuo skubos reikalavimu suteikiama subjektyvi teisė į greitą peržiūros procedūrą ir jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas ir neskaidriai atliktų viešojo pirkimo procedūrų atveju, prieš išnagrinėdamas prašymą dėl peržiūros, kuriame prašoma pripažinti negaliojančiu atskirai skųstiną perkančiosios organizacijos sprendimą, bet kuriuo atveju privalo nustatyti viešojo pirkimo procedūros rūšį ir (numatomą) sutarties vertę bei tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose apskųstų atskirai skųstinių sprendimų skaičių arba bent jau nustatyti tam tikros viešojo pirkimo procedūros pirkimo dalis tam, kad po to per kompetentingos teismo kolegijos pirmininkaujantį teisėją bet kuriuo atveju mokesčio išreikalavimo tikslais priimtų patikslinimo nurodymą ir tuo atveju, jeigu mokesčiai nesumokami, prieš atmesdamas arba ne vėliau nei atmesdamas peržiūros prašymą dėl nesumokėtų mokesčių per kolegiją, kuriai priklauso nagrinėti prašymą dėl peržiūros, nurodytų pareiškėjai sumokėti žyminius mokesčius nurodydamas, kad to nepadariusi ji praras teises reikšti reikalavimus?

4. Ar teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 326, p. 391) (toliau – Chartija) 47 straipsnyje, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/24/ES 18 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą skaidrumo reikalavimą ir į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinama taip, kad ji yra pažeidžiama, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas ir neskaidriai atliktų viešojo pirkimo procedūrų atveju, prieš išnagrinėdamas prašymą dėl peržiūros, kuriame prašoma pripažinti negaliojančiu atskirai skųstiną perkančiosios organizacijos sprendimą, privalo nustatyti viešojo pirkimo procedūros rūšį ir (numatomą) sutarties vertę bei tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose apskųstų atskirai skųstinių sprendimų sumą arba bent jau nustatyti tam tikros viešojo pirkimo procedūros pirkimo dalis tam, kad po to per kompetentingos teismo kolegijos pirmininkaujantį teisėją bet kuriuo atveju mokesčio išreikalavimo tikslais priimtų patikslinimo nurodymą ir tuo atveju, jeigu mokesčiai nesumokami, prieš atmesdamas arba ne vėliau nei atmesdamas peržiūros prašymą dėl nesumokėtų mokesčių per kolegiją, kuriai priklauso nagrinėti prašymą dėl peržiūros, nurodytų pareiškėjai sumokėti žyminius mokesčius nurodydamas, kad to nepadariusi ji praras teises reikšti reikalavimus?

5. Ar lygiavertiškumo principas, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad juo fiziniams asmenims suteikiamos teisės, kuriomis jie gali remtis ginčiuose su valstybe nare, ir kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nesumokėjus fiksuotų mokesčių už prašymą peržiūrėti perkančiosios organizacijos sprendimą, kaip tai suprantama pagal galiojančios redakcijos Direktyvą 89/665/EEB (arba ir už teismui pateikiamą teisių gynimo priemonę, kurioje žalos atlyginimo tikslais prašoma pripažinti neteisėtu sutarties skyrimą), (dabar tik) administracinio teismo kolegija, kaip teisminė institucija, privalo nurodyti sumokėti fiksuotus mokesčius (su to nulemtomis sumažėjusiomis teisminės apsaugos galimybėmis asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti šiuos mokesčius), jeigu kitais atvejais ieškinio ir teisių gynimo priemonės mokesčiai civilinėse bylose nesumokėjimo atveju nurodomi sumokėti administraciniu aktu pagal *Gerichtliches Einbringungsgesetz* (Žyminių mokesčių surinkimo įstatymas), o teisių gynimo priemonės mokesčiai administracinėje teisėje už skundus administraciniam teismui arba *Verfassungsgerichtshof* arba kasacinio skundo mokesčiai už kasacinius skundus *Verwaltungsgerichtshof* nesumokėjimo atveju nurodomi sumokėti mokesčių institucijos aktu, kuriuos visada galima apskusti administraciniam teismui, po to kasacine tvarka *Verwaltungsgerichtshof* arba skundu *Verfassungsgerichtshof*?

6. Ar Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 1 straipsnio 1 dalis, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinama taip, kad preliminariosios sutarties sudarymas su vieninteliu ekonominės veiklos vykdytoju pagal Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalį yra sutarties sudarymas pagal Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 2a straipsnio 2 dalį, ir todėl perkančiosios organizacijos sprendimas, su kuriuo vienu ekonominės veiklos vykdytoju ši preliminarioji sutartis turi būti sudaryta pagal Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalį, yra sprendimas skirti sutartį pagal Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 2a straipsnio 1 dalį?

6.1. Ar Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalies formuluotė „*tos sutarties pagrindu sudaromos sutartys*“ turi būti aiškinama taip, kad preliminariąja sutartimi grindžiama sutartis yra tada, kai perkančioji organizacija, aiškiai remdamasi sudaryta preliminariąja sutartimi, sudaro konkrečią sutartį? Ar minėtoji formuluotė „*tos sutarties pagrindu sudaromos sutartys*“ turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai bendra preliminariosios sutarties apimtis, kaip ji suprantama pagal Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-216/17 64 punktą, yra jau pasiekta, preliminariąja sutartimi grindžiamos sutarties nėra?

6.2. Jeigu į šeštojo klausimo pirmą dalį būtų atsakyta teigiamai:

Ar Direktyvos 2014/24/ES 4 ir 5 straipsniai, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinami taip, kad numatoma atskiros preliminariąja sutartimi grindžiamos sutarties vertė visada yra numatoma sutarties vertė pagal Direktyvos 2014/24/ES 5 straipsnio 5 dalį? Ar numatoma atskiros preliminariąja sutartimi grindžiamos sutarties vertė pagal Direktyvos 2014/24/ES 4 straipsnį yra

ta sutarties vertė, kuri gaunama taikant šios direktyvos 5 straipsnį nustatant numatomą atskiros preliminarią sutartimi grindžiamos tiekimo sutarties vertę?

7. Ar teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinama taip, kad ji yra pažeidžiama, jeigu taikomas teisės aktas, pagal kurį viešojo pirkimo sutarties sudarymo byloje nurodyta perkančioji organizacija privalo suteikti visą reikalingą informaciją ir pateikti visus reikalingus dokumentus – to nepadaręs gali būti priimtas jai nepalankus sprendimas už akių –, kai dėl to kyla grėsmė, jog šios perkančiosios organizacijos organų nariai arba darbuotojai, kurie privalo suteikti šią informaciją perkančiosios organizacijos vardu, suteikdami informaciją arba pateikdami dokumentus liudys prieš save ir užsitrauks baudžiamąją atsakomybę?

8. Ar 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (89/665/EEB) (OL L 395, 1989 12 30, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246), iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 1 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas, *kad perkančiosios organizacijos priimti sprendimai būtų veiksmingai apsvarstyti iš naujo*, papildomai atsižvelgiant į Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad šiomis normomis suteikiamos subjektyvios teisės ir kad jos yra pažeidžiamos, jeigu taikomi nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisminės apsaugos siekiantis ir prašymą dėl peržiūros teikiantis pareiškėjas įpareigojamas savo prašyme dėl peržiūros nurodyti konkrečią viešojo pirkimo procedūrą ir konkretų atskirai skųstiną perkančiosios organizacijos sprendimą taip pat tada, kai šis pareiškėjas viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą atveju paprastai nežino, ar perkančioji organizacija vykdė pareiškėjo požiūriu neskaidrų tiesioginį sutarčių skyrimą pagal nacionalinę teisę, ar pareiškėjo požiūriu neskaidrias derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą, ar buvo įvykdytos viena ar kelios neskaidrios viešojo pirkimo procedūros ir ar per jas buvo priimtas vienas ar keli sprendimai, kuriuos galima skųsti?

9. Ar teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimas, įtvirtintas Chartijos 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad jis suteikia subjektyvias teises ir yra pažeidžiamas, jeigu taikomi nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisminės apsaugos siekiantis ir prašymą dėl peržiūros teikiantis pareiškėjas įpareigojamas savo prašyme dėl peržiūros nurodyti konkrečią viešojo pirkimo procedūrą ir konkretų atskirai skųstiną perkančiosios organizacijos sprendimą taip pat tada, kai šis pareiškėjas viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą atveju paprastai nežino, ar perkančioji organizacija vykdė pareiškėjo požiūriu neskaidrų tiesioginį sutarčių skyrimą pagal nacionalinę teisę, ar pareiškėjo požiūriu neskaidrias derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą, ar buvo įvykdytos viena ar kelios neskaidrios viešojo pirkimo procedūros ir ar per jas buvo priimtas vienas ar keli sprendimai, kuriuos galima skųsti?

10. Ar teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimas, įtvirtintas Chartijos 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad juo suteikiamos subjektyvios teisės ir kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisminės apsaugos siekiantis ir prašymą dėl peržiūros teikiantis pareiškėjas įpareigojamas sumokėti fiksuotus tam tikro dydžio, kurio jis prašymo pateikimo momentu negali numatyti, mokesčius, nes pareiškėjas viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą, kuri jo atžvilgiu nebuvo skaidri, atveju paprastai negali žinoti, ar perkančioji organizacija vykdė pareiškėjo požiūriu neskaidrų tiesioginį sutarčių skyrimą pagal nacionalinę teisę, ar neskaidrias derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą, kokio dydžio yra numatoma viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą sutarčių numatoma vertė ir kiek buvo priimta atskirai skųstinių sprendimų?

Nurodomi Bendrijos teisės aktai

Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), konkrečiai 81 straipsnio 1 dalis

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas Nr. 1215/2012), konkrečiai 1 straipsnio 1 dalis ir 35 straipsnis

Direktyva 89/665/EEB, iš dalies pakeista Direktyva 2014/23/ES, konkrečiai 1 straipsnio 1 dalis, 2 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2a straipsnio 2 dalis

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB, konkrečiai 33 straipsnio 3 dalis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, konkrečiai 47 straipsnis

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Bundesvergabegesetz 2018 (2018 m. Federalinis įstatymas dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo, toliau – *BVergG*), (*BGBl I* 2018/65), konkrečiai 2, 31, 46, 142 ir paskesni, 334, 336, 340 ir paskesni, 344, 350, 353, 354, 356, 382 straipsniai

Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz (Bendrasis viešojo administravimo įstatymas, toliau – *AVG*), konkrečiai 49 ir 51 straipsniai

BVwG-Pauschalgebührenverordnung Vergabe 2018 – *BVwG-PauschGebV Vergabe 2018*, *BGBl II* 2018/212 (Nutarimas dėl Federalinio įstatymo dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo fiksuotų mokesčių 2018 m., toliau – *Pauschalgebührenverordnung*)

Nurodytas *BVergG* ir *Pauschalgebührenverordnung* nuostatas galima apibendrinti taip:

- Prieš sutarties skyrimą teikiami prašymai dėl peržiūrų, po kurių atskirai skųstini perkančiosios organizacijos sprendimai gali būti pripažinti negaliojančiais, taigi, panaikinti galiojančios redakcijos Direktyvos 89/665/EEB prasme, gali būti teikiami tik tuo atveju, jeigu sutartis viešojo pirkimo procedūroje dar nėra paskirta. Jeigu sutartis jau buvo paskirta, galima pareikšti tik ieškinį dėl pripažinimo.
- Prašymuose dėl peržiūrų prašyti pripažinti negaliojančiu galima tik atskirai skųstiną sprendimą; kas yra atitinkamas atskirai skųstinas sprendimas, priklauso nuo viešojo pirkimo procedūros rūšies, nustatytos *BVergG* 2 straipsnio 15 punkto a papunkčio sąraše.
- Skirti sutartis tiesiogiai, kaip tai numatyta *BVergG* 46 straipsnyje, pagal sumą nustatantį nutarimą šiuo metu leidžiama tik tuomet, jeigu suma neviršija 100 000 EUR.
- Taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai numatyta *BVergG* 350 ir paskesniuose straipsniuose (Sąjungos teisės lygmeniu – Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnyje), leidžiama tik siekiant suteikti garantijų dėl peržiūros prašymų, pateiktų dėl atskirai skundžiamų sprendimų, priimtų tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose. Po sutarties skyrimo taikyti *BVergG* 351 grindžiamas laikinąsias apsaugos priemones draudžiama.
- *BVergG* 344 straipsnio 1 dalyje ir 350 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad pareiškėjas privalo įvardyti viešojo pirkimo procedūrą ir su ja susijusius skundžiamus perkančiosios organizacijos sprendimus; šiuos sprendimus pagal *BVergG* 2 straipsnio 15 punkto sąrašą turi būti galima skųsti atskirai.
- Kaip matyti iš *BVergG* 344 straipsnio 1 ir 2 dalių bei iš 350 straipsnio 2 dalies, prašymas dėl peržiūros ir susijęs siekiant garantijų pateikiamas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones iš principo turi būti pateikiami dėl vieno perkančiosios organizacijos sprendimo.
- Už prašymus peržiūrėti tiesioginį sutarties skyrimą už vieną tiesioginio sutarties skyrimo procedūrą ir už vieną atskirai skųstiną sprendimą mokami 324 EUR dydžio fiksuoti mokesčiai. Už papildomai paduotą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones taikomas papildomas 50 % šio mokesčio siekiantis mokeskis, taigi 486 EUR (už vieną tiesioginio sutarties skyrimo procedūrą).

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-274/21 santraukoje nurodytos faktinės aplinkybės ir proceso eiga yra tokios pat ir šioje byloje.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 2 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo paaiškinimai iš esmės atitinka paaiškinimus, pateiktus prašyme priimti prejudicinį sprendimą byloje C-274/21. Šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą santraukos 13–106 punktus. Šiame prašyme dėl šeštojo klausimo ir šeštojo klausimo antros dalies papildomai paaiškinama:
- 3 Sprendimo sudaryti preliminariąją sutartį su vienu verslininku prilyginimas sutarties skyrimui, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 89/665/EEB iš dalies pakeistą Direktyva 2014/23/ES, dėl kurio klausiama, turi papildomą reikšmę sprendimui byloje priimti, nes pagal nacionalinę teisę prašymą dėl pripažinimo leidžiama pateikti tik dėl neteisėtai neskirtos sutarties, o jeigu Teisingumo Teismas patvirtintų, kad sprendimas sudaryti preliminariąją sutartį prilygsta sutarties skyrimui, šis prašymas dėl pripažinimo, kaip manoma šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą, pagal Sąjungos teisę turėtų būti priimtinas ir tada, kai preliminarioji sutartis buvo sudaryta be prieš tai priimto sprendimo, su kuriuo verslininku preliminarioji sutartis turi būti sudaroma.
- 4 Dėl galimos šeštojo klausimo antros dalies: šiuo galimu klausimu, kuris užduodamas tuo atveju, jeigu į šeštojo klausimo pirmą dalį būtų atsakyta teigiamai, *BVwG* siekia išsiaiškinti, pagal kokias taisykles apskaičiuojama numatoma atskiros sutarties, kuri yra grindžiama preliminariąją sutartimi pagal Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalį, vertė. Jeigu atskiros sutarties vertė skaičiuojama taip pat kaip ir preliminariosios sutarties vertė, tuo atveju, jeigu sudarytos preliminariosios sutarties vertė viršija nustatytą ribą (nagrinėjamu atveju manytina, kad taip yra), pagal Sąjungos teisę visada bus taikomos Austrijoje tokiam atvejui numatytos teisminės apsaugos galimybės. Jeigu pagal Sąjungos teisę atskiros sutarties vertė apskaičiuojama pagal tiekimo sutartims taikomas taisykles, gali būti, kad Austrijoje pagal *BVergG* tam tikromis aplinkybėmis bus taikomos (tik) teisminės apsaugos taisyklės, galiojančios, be kita ko, prašymams dėl pripažinimo, kai neviršijamos nustatytos ribos; be to, gali būti, kad atskiras sutartis, kurios turės bus laikomos neviršijančiomis nacionalinės tiesioginio sutarties skyrimo ribos, kuri yra 100 000 EUR, reikės traktuoti kaip visiškai leidžiamas. Nebent preliminariosios sutarties pagrindu sudarytoms sutartims bendrai turi būti taikomos Direktyvos 2014/24/ES 5 straipsnio 9 arba 11 dalių taisyklės.